

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL xxx
SECȚIA CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DOSAR NR. xxx/108/2012

Operator xxx

DECIZIA CIVILĂ NR. 2698
Ședința publică din xxx 2013
Curtea constituită din:
PREȘEDINTE: xxx
JUDECĂTOR: xxx
JUDECĂTOR: xxx
GREFIER: xxx

Pe rol se află soluționarea recursurilor declarate de pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice XXX și Administrația Finanțelor Publice a Municipiului XXX împotriva Sentinței civile nr. XXX/15.11.2012 pronunțată de Tribunalul XXX, în Dosarul nr. XXX/108/2012, în contradictoriu cu reclamanta XXX și chemata în garanție Administrația Fondului pentru Mediu, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, se prezintă pentru reclamanta intimată, avocat XXX, în substituirea avocat XXX, lipsă fiind celelalte părți.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care instanța constată că reclamanta intimată a depus la dosar, prin registratură, la data de 05.04.2013, întâmpinare apoi, reprezentantul reclamantei intime depune la dosar împuternicire avocațială, împuternicire avocațială de substituire, chitanță reprezentând cheltuieli de judecată cu onorariu avocațial.

Nemaifiind cereri de formulat sau excepții de invocat, Curtea constată încheiată cercetarea judecătorească și acordă cuvântul asupra recursului.

Reprezentantul reclamantei intime solicită respingerea recursurilor și menținerea ca legală și temeinică a sentinței civile recurate, cu cheltuieli de judecată

CURTEA,

în deliberare, constată că prin sentința civilă nr. XXX/15.11.2012 pronunțată de Tribunalul XXX în dosarul nr. XXX/108/2012, s-a admis acțiunea formulată de reclamanta XXX contra pârâtei Administrația Finanțelor Publice XXX și DGFP XXX, a anulat Decizia de calcul a taxei pentru emisii poluante pentru autovehicule nr. XXX/21.06.2012 emisă de pârâta de ordinul I și Decizia nr. XXX/31.08.2012 privind respingerea contestației formulată în procedura prealabilă, emisă de pârâta de ordinul II; a obligat pârâta Administrația Finanțelor Publice XXX la restituirea taxei pentru emisiile poluante pentru autovehicule în sumă de XXX lei plătită la Trezoreria XXX cu chitanța Seria XXX, actualizată cu

dobânda fiscală începând cu a 45-a zi de la data înregistrării: cererii de restituire și până la data plății efective în baza art. 124 alin. 2 și art. 120 alin. 7 Cod procedură fiscală. De asemenea a fost admisă cererea de chemare în garanție formulată de pârâta de ordinul I. în contradictoriu cu chemata în garanție Administrația Fondului pentru Mediu pe care o obligă să suporte toate cheltuielile stabilite în sarcina pârâtei prin prezenta hotărâre.

Pentru a pronunța această soluție, Tribunalul XXX a reținut caracterul discriminatoriu al taxei de poluare, taxa fiind nelegală pentru motivele prezentate de Curtea Europeană de Justiție în cauza C-402/2009 (Tatu împotriva României din 07.04.2011).

Împotriva sentinței civile a formulat recurs recurenta pârâtele AFP XXX și DGFP XXX solicitând admiterea recursului și modificarea sentinței civile atacate în sensul respingerii acțiunii ca netemeinică și nelegală.

În motivarea recursurilor s-a arătat că taxa de poluare a fost calculată în temeiul O.U.G.nr.50/2008 care a fost adoptată cu respectarea legislației Uniunii Europene.

S-a invocat că taxa achitată de reclamant este temeinică, legală și în conformitate cu normele comunitare, ea neputând fi restituită nici la cerere, nici în alt mod, fiind întrunite toate condițiile funcționalității și legalității ei, drept pentru care solicită ca cererea reclamantului să fie respinsă ca neîntemeiată.

A decide altfel, ar însemna că tocmai prin hotărârea pronunțată instanța să încalce normele comunitare, această taxă existând în mod legal în alte 16 state comunitare (Germania, Italia, Franța, etc), și mai mult, ar însemna o îngădire a politicii fiscale a statelor comunitare, sens în care invocă art.1 alin.2 din Primul Protocol Adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Recurenta a invocat jurisprudența Curții Europene de Justiție referindu-se la hotărârile Curții Europene de Justiție din cauzele Nunes Tadeu, Gomes Valențe, Nădasdi și Nemeth, Brzezinski.

Intimata a depus întâmpinare solicitând respingerea recursurilor ca nefondate și menținerea ca temeinică și legală a hotărârii recurate.

Analizând recursul promovat prin aplicarea dispozițiilor art. 304, 304 ind.1 Cod procedură civilă, prin prisma probatoriului administrat, instanța constată că acesta este nefondat pentru considerentele ce urmează a fi expuse:

În ceea ce privește temeinicia cererii, instanța reține că, în speță, reclamantul nu pune în discuție o discriminare directă permisă de dispozițiile OUG nr. 50/2008, căci din punct de vedere formal, regimul de impozitare instituit prin OUG nr. 50/2008 nu face vreo deosebire nici între autovehicule în funcție de proveniența lor, nici între proprietarii acestor vehicule, în funcție de cetățenia sau naționalitatea lor. Fiind datorată independent de cetățenia sau naționalitatea proprietarului vehiculului menționat, de statul membru în care acest vehicul a fost produs și de împrejurarea dacă este vorba despre un vehicul cumpărat pe piața națională sau importat, taxa în discuție nu stabilește un tratament diferențiat pe baza criteriilor menționate, astfel încât nu poate fi considerată direct discriminatorie, după cum, de altfel, a constatat și Curtea de Justiție a Uniunii Europene prin hotărârea din 7.04.2011, dată în cauza C-402/09, Tatu, publicată la 28.05.2011 în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, pct. 36.

Dimpotrivă, se constată că reclamantul se prevalează de caracterul indirect discriminatoriu al taxei instituite prin OUG nr. 50/2008, susținând că aceasta descurajează importul de autovehicule de ocazie din statele membre ale Uniunii Europene, sens în care ar fi relevantă, totuși, o comparație între autovehiculele similare,

cu caracteristici identice, înmatriculate pe teritoriul României anterior intrării în vigoare a menționatului act normativ și cele importate ulterior. ~"

În acest sens, prin hotărârea din 7.04.2011, dată în cauza C-402/09, Tatu, deja citată, pct. 58-59, analizând neutralitatea taxei pe poluare instituite prin OUG nr. 50/2008, în varianta sa inițială, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat că „reglementarea menționată are ca efect faptul că vehiculele de ocazie importate și caracterizate printr-o vechime și o uzură importante sunt supuse, în pofida aplicării unei reduceri ridicate a valorii taxei pentru a Gine seama de deprecierea lor, unei taxe care se poate apropia de 30 % din valoarea lor de piață, în timp ce vehiculele similare puse în vânzare pe piața națională a vehiculelor de ocazie nu sunt în niciun fel grevate de o astfel de sarcină fiscală”, că „în aceste condiții, OUG nr. 50/2008 are ca efect descurajarea importării și punerii în circulație în România a unor vehicule de ocazie cumpărate în alte state membre”, respectiv, că „deși statele membre păstrează, în materie fiscală, competențe extinse care le permit să adopte o mare varietate de măsuri, acestea trebuie totuși să respecte interdicția prevăzută la articolul 110 TFUE”, iar la pct. 53 a precizat că „Astfel, articolul 110 TFUE ar fi golit de sensul și de obiectivul său dacă statelor membre le ar fi permis să instituie noi taxe care au ca obiect sau ca efect descurajarea vânzării de produse importate în favoarea vânzării de produse similare disponibile pe piața națională și introduse pe această piață înainte de intrarea în vigoare a taxelor menționate. O astfel de situație ar permite statelor membre să eludeze, prin instituirea unor impozite interne al căror regim este stabilit astfel încât să aibă efectul descris mai sus, interdicțiile prevăzute la articolele 28 TFUE, 30 TFUE și 34 TFUE”.

În aceeași hotărâre, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a reținut, analizând neutralitatea taxei instituite prin OUG nr. 50/2008, în varianta inițială, în privința vehiculelor de ocazie importate și a vehiculelor de ocazie similare înmatriculate pe teritoriul național anterior instituirii taxei menționate, că „articolul 110 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune ca un stat membru să instituie o taxă pe poluare aplicată autovehiculelor cu ocazia primei lor înmatriculări în acest stat membru, dacă regimul acestei măsuri fiscale este astfel stabilit încât descurajează punerea în circulație, în statul membru menționat, a unor vehicule de ocazie cumpărate în alte state membre, fără însă a descuraja cumpărarea unor vehicule de ocazie având aceeași vechime și aceeași uzură de pe piața națională”.

Aceste considerente se impun și în ceea ce privește regimul de taxare prevăzut de OUG nr. 50/2008, astfel cum a fost modificată prin OUG nr. 208/2008, OUG nr. 218/2008, OUG nr. 7/2009 și, respectiv, OUG nr. 117/2009. Variantele ordonanței care o succed pe cea analizată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în hotărârea din 7.04.2011, dată în cauza C-402/09, Tatu, mai sus citată, păstrează formula de calcul a taxei pe poluare și majorează cuantumul acesteia. Prin urmare, toate versiunile de modificare a OUG nr. 50/2008 mențin același regim de impozitare care descurajează înmatricularea în România a unor autovehicule de ocazie cumpărate din alte state membre și care se caracterizează printr-o uzură și o vechime importante, în timp ce vehiculele similare puse în vânzare pe piața națională a vehiculelor de ocazie nu sunt în niciun fel grevate de o asemenea sarcină fiscală. În acest sens s-a concluzionat în cauza Nisipeanu, C-263/10, la pct. 27.

Așadar sunt întemeiate susținerile reclamantei potrivit cărora, datorită efectelor concrete pe care le produce, taxa are caracter indirect discriminatoriu, fiind contrară dispozițiilor din fostul art. 90 TCE, actualul art. 110 TFUE.

Cu privire la invocarea articolului 1 din Primul Protocol adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului Curtea reamintește că în prezenta cauză, reclamantul critică legalitatea unei taxe care i-a fost impusă, susținând incompatibilitatea acesteia cu dispozițiile art. 90 din Tratatul instituind Comunitatea Europeană. Așadar, reclamantul nu a invocat încălcarea Convenției Europene a Drepturilor Omului, pentru ca pârâtele să își justifice conduita prin invocarea articolului 1 din Primul Protocol adițional la Convenție.

Așadar, obiectul acestui litigiu privește compatibilitatea taxei impuse reclamantului cu alte dispoziții decât cele din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, respectiv cu dispozițiile art. 90 din Tratatul instituind Comunitatea Europeană, fiind necontestat de către reclamant că articolul 1 din Primul Protocol adițional la Convenție permite aplicarea unei astfel de taxe.

În consecință, reținând că articolul 1 din Primul Protocol adițional la Convenție nu are legătură cu cauza, Curtea nu poate lua în considerare nici acest argument al autorităților pârâte.

În ceea ce privește jurisprudența Curții Europene de Justiție invocată de recurentă, Curtea subliniază că referirile la hotărârile Curții Europene de Justiție din cauzele Nunes Tadeu, Gomes Valențe, Nâdasdi și Nemeth, Brzezinski nu pot fi luate în considerare fără a ține seama de modificările aduse în jurisprudența Curții Europene de Justiție prin hotărârile Tatu și Nisipeanu - ultimele pronunțate în materia taxelor auto discriminatorii.

Astfel, în cauza Tatu Curtea Europeană de Justiție a procedat la o analiză a măsurii în doi pași, sau din două perspective: deprecierea vehiculului și valoarea taxei.

Într-o primă fază (pct. 38-47), Curtea aplică testul comparației cu valoarea reziduală a taxei încorporate în vehiculul național similar. Produsul național similar cu care se face comparația îl reprezintă vehiculele de ocazie importate anterior importului efectuat de dl. Tatu, dar înmatriculate tot în perioada de aplicare a OUG 50/2008 versiunea inițială, adică 1.07-14.12.2008 și deci supuse aceluiași regim de taxare. Această analiză era cea previzibilă, în considerarea jurisprudenței anterioare în materie. Rezultatul acestei analize este că, în sine, din punct de vedere al criteriilor pe care este bazat, menite să stabilească deprecierea, regimul de impozitare instituit prin OUG 50/2008 este legal din perspectiva art. 110 TFUE.

Curtea nu se oprește însă aici, ci trece la o a doua fază (pct. 48-61), în care produsul național similar cu care continuă comparația îl reprezintă vehiculele de ocazie importate anterior importului efectuat de domnul Tatu și înmatriculate înainte de aplicarea OUG 50/2008 versiunea inițială, adică înainte de 1.07.2008, deci nesupuse taxei instituite de aceasta.

Or, această analiză reprezintă o relativă noutate. În mod evident testul nu mai poate fi cel al comparației cu valoarea reziduală. Curtea a aplicat criteriul efectului descurajant al taxei asupra importurilor. Rezultatul acestei analize este că taxa aplicată reclamantului pentru tipul de vehicul din speță este indirect discriminatorie și deci nelegală din perspectiva art. 110 TFUE, și la fel este în cazul oricăror altor categorii de vehicule dacă prin valoarea sa descurajează importurile fără a descuraja și cumpărarea de vehicule naționale similare.

Dat fiind acest nou criteriu de evaluare a caracterului discriminatoriu al reglementărilor în litigiu, Curtea constată că argumentele pârâtelor vizează exclusiv analiza instanței europene referitoare la primul criteriu - testul comparației cu valoarea reziduală a taxei încorporate în vehiculul național similar. Așadar, noul criteriu reținut de

Curtea Europeană de Justiție în hotărârile Tatu și Nisipeanu își păstrează actualitatea, iar argumentele părților nu pot fi luate în considerare în această privință, întrucât nu înlătură consecința caracterului discriminatoriu al taxei de poluare din perspectiva comparației cu regimul taxelor aplicate autovehiculelor second hand înmatriculate deja în România la momentul introducerii taxei în litigiu, autovehicule ce au fost scutite integral de la plata acestei taxe.

Pentru considerentele expuse, în baza art.312 alin.1 C.proc.civ., Curtea va respinge recursul și va menține dispozițiile sentinței recurate.

Având în vedere dispozițiile art. 274 alin. 1 Cod de Procedură Civilă, va obliga recurente să plătească reclamantei intimat 600 lei cheltuieli de judecată efectuate în recurs, reprezentând onorariu avocat conform chitanței depusă la dosar.

**PENJRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge recursul declarat de părțile AFP XXX și DGFP XXX împotriva sentinței civile nr. XXX/15.11.2012 pronunțată de Tribunalul XXX în dosarul nr. XXX/108/2012, în contradictoriu cu reclamanta xxx.

Obligă recurenta la plata către intimată a sumei de 600 lei cheltuieli de judecată. Irevocabilă.

Pronunțată azi 23.04.2013 în ședință publică.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

JUDECĂTOR,

GREFIER,

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.